

Šestnácté století - Vlak na Dobříš

C G7 C
Bože, jak to letí, v šestnáctém století byl na světě ráj.
G7 C C7
Jezdili na koni, říkali si: Oni, když maj, tak si daj!
G7 C D# G7 G7
Nikdo se nermoutil, nekrad a neloudil, každěj byl na světě rád.
C G7 C C7
Lidi si přávali, lidi si dávali na trumpety hrát.

F C
?: Chtěl bych se vrátit zpět aspoň o tři sta let,
F
tenkrát to bejvalo krásný, tenkrát byl jinačí svět.
F F C C
Na lokte měřili, srdce si svěřili, tenkrát si lidi jen plácli
C F
a pak si věřili.

Kdo neměl protekci v rytířský konfekci žil zasmušile.
Nebyly plátěný, byly jen drátěný beze švů košile.
Bylo to fakticky veskrze praktický, když bylo všechno z plechu.
Jakpak je rytíři, když ve svém krunýři má chytat blechu?

?: Chtěl bych se vrátit zpět

Mladému rytíři když začne růst chmýří, dělá neplechu.
K vánocům od táty dostane na šaty tři metry plechu.
Dá si ho zválcovat, v brnění zpracovat, pak si v něm chladí nervy.
Když se chce vymočít, tak na to musí mít klíč na konzervy.

?: Chtěl bych se vrátit zpět